

Némethi Lajos

Litwin József (1953-2017)

Pörölyöklű-satutenyerű. Huncutmosolyú miskolci. Szülővárosának nagyformátumú formatervezője. Művész. Homo creativus: az alkotó ember. Égbevágó kandeláberek öntudatos öntője. Karcsú kerítések, tárvaváró kapuk, csókváltó padok kétékezi kovácsa. Tisztos ipart tisztességgel művelő. Iparkodó városépítő-szépítő. Kezei közül országzászló rúdja, színház száz lámpája, lélekharang lába, hungarikumok plasztikája, villanyrendőrünk villany-órája, centrum szökőkútja... Fifikás fotós. Különös könyvek kieszelője. Bajbajutottak bajszos támasza. Gyermek örökifjú mentora. Tussal tusakodó gömbgrafikus. Lebegő-levegőszobrok ravasz rajzolója. Bolygónkat bolygató planktonlétünk pajkos papírra vetője. Mókás arcainkat kézzel karcoló. Totemoszlopokat tollal faragó. Búbajos bogarak bohóc-bűvésze. Képzőművészeti revolúciós elméletének alapja az evolúció. A paleontológia: a paleozoológia és a paleobotanika. Tárgya: a janus- és anusarcú világ. Egyszer talán majd megértjük. Kertfesztiválos fonott demizsonján Litwin Józsi immár kihűlt ujjlenyomata hangtalan pecsét, néma jel: születésünk, kérészeletünk és elmúlásunk – remélten – nem halványuló nyoma.